

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Комінарця Олега Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 7 частини першої статті 4, частини третьої статті 43 Кодексу адміністративного судочинства України, статті 222 Кодексу України про адміністративні правопорушення, пункту 8 частини першої статті 23 Закону України „Про Національну поліцію“

м. К и ї в
16 вересня 2020 року
№ 205-1(II)/2020

Справа № 3-172/2020(426/20)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мойсика Володимира Романовича – головуючого,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Юровської Галини Валентинівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Комінарця Олега Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 7 частини першої статті 4, частини третьої статті 43 Кодексу адміністративного судочинства України, статті 222 Кодексу України про адміністративні правопорушення, пункту 8 частини першої статті 23 Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 40–41, ст. 379).

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Комінарець О.А. із клопотанням перевірити на відповідність статті 55 Конституції України (конституційність) положення пункту 7 частини першої статті 4, частини третьої статті 43 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України), статті 222 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП), пункту 8 частини першої статті 23 Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII (далі – Закон), згідно з якими:

„7) суб’єкт владних повноважень – орган державної влади (у тому числі без статусу юридичної особи), орган місцевого самоврядування, їх посадова чи службова особа, інший суб’єкт при здійсненні ними публічно-владних управлінських функцій на підставі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень, або наданні адміністративних послуг“ (частина перша статті 4 КАС України);

„3. Здатність особисто здійснювати свої адміністративні процесуальні права та обов’язки, у тому числі доручати ведення справи представникові (адміністративна процесуальна дієздатність), належить органам державної влади, іншим державним органам, органам влади Автономної Республіки Крим, органам місцевого самоврядування, їх посадовим і службовим особам, підприємствам, установам, організаціям (юридичним особам)“ (стаття 43 КАС України);

„Органи Національної поліції розглядають справи про такі адміністративні правопорушення: про порушення громадського порядку, правил дорожнього руху, правил паркування транспортних засобів, правил, що

забезпечують безпеку руху транспорту, правил користування засобами транспорту, правил, спрямованих на забезпечення схоронності вантажів на транспорті, а також про незаконний відпуск і незаконне придбання бензину або інших паливно-мастильних матеріалів.

Від імені органів Національної поліції розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право працівники органів і підрозділів Національної поліції, які мають спеціальні звання, відповідно до покладених на них повноважень.

Уповноваженими працівниками підрозділів Національної поліції штраф може стягуватися на місці вчинення адміністративного правопорушення незалежно від розміру виключно за допомогою безготівкових платіжних пристроїв“ (стаття 222 КУпАП);

„8) у випадках, визначених законом, здійснює провадження у справах про адміністративні правопорушення, приймає рішення про застосування адміністративних стягнень та забезпечує їх виконання“ (частина перша статті 23 Закону).

Із матеріалів справи вбачається, що Комінарець О.А. звернувся до Ленінського районного суду міста Миколаєва з позовом до посадової особи Департаменту патрульної поліції України інспектора 1 роти 2 батальйону Управління патрульної поліції в Миколаївській області Ривака Я.А. про скасування постанови у справі про притягнення до адміністративної відповідальності.

Ленінський районний суд міста Миколаєва рішенням від 9 серпня 2019 року позов задовольнив.

П'ятий апеляційний адміністративний суд ухвалою від 9 жовтня 2019 року апеляційне провадження за апеляційною скаргою Ривака Я.А. закрити як помилково відкрите.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду постановою від 3 червня 2020 року ухвалу П'ятого апеляційного

адміністративного суду від 9 жовтня 2019 року скасував, справу направив для продовження розгляду до П'ятого апеляційного адміністративного суду.

П'ятий апеляційний адміністративний суд постановою від 1 липня 2020 року рішення Ленінського районного суду міста Миколаєва від 9 серпня 2019 року скасував та у задоволенні позову Комінарця О.А. до посадової особи Департаменту патрульної поліції України інспектора 1 роти 2 батальйону Управління патрульної поліції в Миколаївській області Ривака Я.А. відмовив на підставі подання позову не до тієї особи, яка повинна відповідати.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що внаслідок застосування П'ятим апеляційним адміністративним судом у постанові від 1 липня 2020 року, яка є остаточним судовим рішенням у його справі, положень пункту 7 частини першої статті 4, частини третьої статті 43 КАС України, статті 222 КУпАП, пункту 8 частини першої статті 23 Закону призвело до порушення його права на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб, гарантованого частиною другою статті 55 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно з частиною першою статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу.

Однак в остаточному судовому рішенні у справі Комінарця О.А. положення частини третьої статті 43 КАС України не застосовано, а тому він не є суб'єктом права на конституційну скаргу з цього питання.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що, порушуючи питання про визнання неконституційними положень пункту 7 частини першої статті 4 КАС України, статті 222 КУпАП, пункту 8 частини першої статті 23 Закону, Комінарець О.А. висловлює незгоду з рішеннями у його справі та не погоджується із законодавчим регулюванням визначення належного відповідача у справах про адміністративні правопорушення, а також обмежився цитуванням окремих норм Конституції України, КАС України, КУпАП, Закону, що не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Комінарця Олега Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 7 частини першої статті 4, частини третьої статті 43 Кодексу адміністративного судочинства України, статті 222 Кодексу України про адміністративні правопорушення, пункту 8 частини першої статті 23 Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**